

Gaat Nederland ondergronds?

De gemiddelde Nederlander kan aardig wat grondsoorten opnoemen. Meestal houdt daar de kennis over de oppervlakkige bodem op.

Droever is het gesteld met de kennis over de diepe ondergrond: voor de meeste mensen is dit onbekend terrein. En onbekend maakt onbemind. Misschien is dit de reden dat Nederland de diepe ondergrond nauwelijks gebruikt, behalve voor het winnen van delfstoffen en het opslaan van gas. In dichtbevolkte landen wordt per definitie gewoekerd met ruimte. Als het horizontale vlak geen mogelijkheden meet biedt, kun je altijd nog de hoogte in. Er is echter nog nauwelijks nagedacht over de mogelijkheden van de diepe ondergrond voor bijvoorbeeld de infrastructuur.

Over het gebruik van de diepe ondergrond als opslagplaats van afvalstoffen is wel nagedacht ('Erop of eronder'). In dit geval wint de emotie het meestal van de ratio, zeker als het om radioactief of gevaarlijk afval gaat. Opslag hiervan in de betrekkelijk rustige ondergrond zou wel eens veiliger kunnen zijn dan die aan het 'roerige' aardoppervlak – denk bijvoorbeeld aan stormen of overstromingen.

Velen zien over het hoofd dat bij het op voorhand 'vergeten' van de diepe ondergrond ons aardoppervlak steeds meer in gebruik zal worden genomen.

Het meest recente nummer van het tijdschrift BODEM heeft de 'diepe ondergrond' als thema. Diverse auteurs noemen voor- en nadelen van het gebruik van de diepe ondergrond. De diepe ondergrond biedt veel mogelijkheden. Over de gevolgen van verschillende activiteiten is echter nog veel onzeker. Daarom is het vergaren van extra kennis noodzakelijk. Ook wordt gepleit voor een bestemmingsplan van de diepe ondergrond: een beschrijving van hetgeen wel of niet op welke plaats is aan te bevelen.

In andere landen met een vergelijkbare bodemopbouw wordt volop van de ondergrond gebruik gemaakt. Ook Nederland zal hier waarschijnlijk niet aan ontkomen. Voldoende reden om fit onderwerp op de agenda te plaatsen!